

Barbara Hieng Samobor, direktorica in umetniška vodja MGL, za prihodnjo sezono napoveduje tudi muzikal – glasbeno komedijo Dekameron

Rastko Tepina, foto: Miha Fras

Naslednje leto bo Mestno gledališče ljubljansko praznovalo častitljiv jubilej, šestdeset let obstoja. Ker bo drugi del repertoarnega izbora izrazito praznično obarvan, je kar prav, da nam direktorica in umetniška vodja Barbara Hieng Samobor nekolikanj bolj podrobno predstavi gledališke uprizoritvene biserčke, s katerimi nas bodo razvajali.

V pretekli sezoni je bilo vaše gledališče ponovno zelo uspešno. Lahko navedete nekaj statistike?

431 odigranih predstav, 6191 abonentov, 97-odstotna zasedenost dvoran.

Vem, da je nespodobno vprašanje, pa vseeno, katera predstava je bila vam najljubša?

Ne smem vam povedati! Vse otroke moramo imeti enako radi ...

Tudi tokrat ste pripravili muzikal. Je Pomladno prebujenje tudi taka uspešnica, kot so bili njegovi predhodniki v režiji Stanislava Moše (Kabaret, Goslač na stehi in Sugar – nekateri so za vroče)?

Muzikal Pomladno prebujenje je nedvomna, a ne povsem običajna uspešnica. V MGL je pripeljala veliko število popolnoma novih gledalcev – večinoma mladih. Pa tudi njihovih staršev. In starih staršev. Nevarnost, da statistike Pomladnega prebujenja v naslednjih letih ne bi dosegle Kabareta in Sugar, se skriva bolj v dejstvu, da imamo v zasedbi goste. Kar močno oteži organizacijo.

Pri tem zadnjem muzikalu so nekatere novonastale romance polnile strani rumenega tiska. Taka šepetanja izza odra kaj prispevajo k popularnosti predstave?

K popularnosti najbrž ne. K prepoznavnosti pa prav gotovo.

V koprodukciji ste pripravili tudi predstavo, katere naslov so na nacionalni

Za vsako solzo

televiziji komajda uspeli izgovoriti – Pes, pizda in peder. Uspešna?

Izjemno uspešna. Dobra predstava. Priljubljena pri gledalcih. Tako zelo priljubljena, da se tudi najbolj sramežljivi potrudijo in pri blagajni povedo: »Dve vstopnici za Pes, pizda in peder, prosim.«

Ljubljana je Mesto knjige. In vi ste že uspešno pripravili avtorsko predstavo Pahorjeve Nekropole.

Največji del hvale za ta projekt gre prav gotovo Borisu Kobalu. Njemu in izrecno njemu je Boris Pahor zaupal avtorske pravice za odrsko upodobitev te svoje proze.

Z vašim predhodnikom, režiserjem in igralcem Borisom Kobalom, boste v tej sezoni sodelovali še enkrat.

Da. Pod njegovim režijskim vodstvom se bomo ponovno lotili muzikala, glasbene komedije. Tokrat bo ta v celot »lastne proizvodnje«. Libreto nastaja po motivih renesančnih novel Dekameron, avtorja sta Ira Ratej in Matej Krajnc, glasbo bo napisal Milko Lazar. Na odru bo orkestrska zasedba in deset igralcev- pevcev. Kot vsi vemo, gre za komedijski snov, a delo bo (prav zato) še posebej naporno. Kakovostna komedija je namreč zelo zahtevna zvrst. Neobvezno spakovanje – to ni komedija. To je zgolj spakovanje. Spomnite se na enega največjih mojstrov vseh časov, Chaplina – menda je do norosti pilil vsak detajl.

Dekameron se seveda prav lepo spominjamo še iz časov črno-bele televizije, ko se je na slovenske ekrane v velikem umetniškem slogu prav nič sramežljivi prikrdalo nekaj golote. Bomo kaj provokativnosti deležni tudi tokrat?

Spomin na to očarljivo staro TV-nadaljevanko se bo prav gotovo prikrdal tudi v našo predstavo. Kar se

pa golote tiče – zaupajmo režiserju. Zgodbe se vrtijo okrog ljubezni, erotike, tako da ...

Diego de Brea nam bo predstavil svoje videnje velike Shakespearjeve tragedije Romeo in Julija. Je zasedba že znana? Koga bomo lahko občudovali v naslovnih vlogah?

Diego že dela. Vaje potekajo. Takole s strani ocenjujem, da so vsi polni zagona in navdiha. V naslovnih vlogah: Nika Rozman in Matej Puc.

Golobi, sodobna komedija preoblek v režiji Tijane Zinač, naj bi ugledali luč sveta?

Premiera bo oktobra, le nekaj tednov po Shakespearju. Gledalcem sem obljubila: za vsako solzo vsaj en smeh.

S komedijo nobelovca Daria Foja (v režiji mladega beograjskega režiserja Marka

Manojlovića) boste zaključili sezono. Kritično in trenutnemu času globalne krize primerno!

Za igro Vse zastonj! Vse zastonj! smo se odločili, ker je taka, kot bi bila napisana (tudi) našemu času na kožo. Vse skupaj se prične tako, da večji skupini žensk dobesedno prekipi. Draginja v trgovinah je vsak dan hujša in ogorčena množica delavk se odloči vzeti stvar v svoje roke. Po novem bodo same določale cene! In za danes naj velja: vse zastonj!

Skoraj nič o politiki

Mačka na vroči pločevinasti stehi je legendarno besedilo (nepozaben film z Elizabeth Taylor in Paulom Newmanom) ameriškega dramatika Tennesseeja Williamsa. Besedilo je na novo prevedla Tina Mahkota, režijsko paličico bo vihtel Ivica Buljan.

Kolegice, ki skrbijo za prodajo abonmajev, mi poročajo, kako zelo se Mačke menda veselijo gledalci. Mene

»Od vseh službenih reči sem prav na ansambel najbolj ponosna.«

Stran / Page: 18

Doseg / Reach: 78000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 727 cm2

2 / 2

vsaj en smeh

poleg popularnosti predloge seveda radosti tudi misel, da bodo te sijajne vloge lahko interpretirali naši igralci in da bo postavitve verjetno odprla čisto novo smer v opusu režiserja Buljana.

Kar štiri premiere naj bi videli tudi na Mali sceni MGL.

Tako je. Zaradi velikega zanimanja smo povečali število premier na Mali sceni. Vse štiri za letos izbrane igre tako ali drugače govorijo o ženskah. Pri nekaterih je dovolj zgovoren že naslov sam: Pomarančna koža, Občutljivo ravnovesje, Hudič babji, Harper Regan. Zgodbe o ljubeznih, erotiki, družinah, ljubosumju, idealih, razočaranjih, nezvestobi, občutljivostih, zgodbe o sreči. Nič ali skoraj nič o politiki. Malo sceno smo tudi nekoliko preuredili, jo napravili udobnejšo. Vabljeni.

Veliko vznemirljivega pričakovanja seveda vzbuja Hamlet Sebastijana Horvata, ki bo posvečen 50-letnici umetniškega delovanja Radka Poliča - Raca.

Rac v vsej svoji veliki karieri nikoli ni nastopil kot Hamlet. In si menda tudi ni želel. Po petdesetih letih pa ... zamisel, ki sta mi jo predstavila režiser in glavni igralec, je res vznemirljiva, originalna in čvrsta.

Ni nekoliko nenavadno, da dolgoletni prvak SNG Drame Ljubljana tako častljiv jubilej praznuje zunaj lastne hiše?

Kaj naj vam rečem. Sama imam v tej zvezi vsaj tri docela pregledne motive: spoštovanje do Horvata in Poliča, ki sta mi projekt predlagala, in dejstvo, da je bil Rac pet let član ansambla MGL. Na tem odru je ustvaril nekatere od svojih najbolj znamenitih vlog. To je bilo v letih 1960–1965. Torej se po pol stoletja vrača na isto prizorišče ...

Ansambel, največje bogastvo

Član ansambla MGL bo januarja 2011 postal Primož Pirnat, ki bo tako zapustil kranjsko Prešernovo gledališče. V zadnjih letih vam je uspelo zaposliti kar lepo število mladih, nadobudnih igralcev in

igralcev: Ana Dolinar, Jurij Drevenšek, Jure Henigman, Domen Valič in Tjaša Železnik.

Pri zasedanju sem natančna, vestna. Objektivni razmislek kombiniram z intuicijo. Od vseh »službenih« reči sem prav na ansambel najbolj ponosna. Trenutna sestava je – bogastvo.

Spoštovana gospa ravnateljica, naj vam za prihajajočo sezona zgolj zaželim: pfej, pfej, pfej! *

Saj veste, kajne: po stari teatrski vraži vam na »pfej« tudi »hvala« ne smem reči!

*pfej, pfej, pfej – gledališki pozdrav za srečo, ker po starodavni vraži izrečena želja po uspehu prinaša neuspeh.